

[Finansministeren.]

forandring i pengemængden her i landet i det sidste halve år.

Når det ærede medlem talte om den ordning, der var truffet ved nationalbankens genoptagelse af belåningen af byggelån, og kritiserede fremgangsmåden herved, så vil jeg gerne sige to ting: for det første, at derved skete der jo ikke nogen yderligere kreditstramning, idet det netop var tanken, at denne forandring skulle være kreditpolitisk neutral; der var en større kreditgivning til byggeriet, og det blev naturligvis så neutraliseret gennem en vis kreditstramning andre steder. Det betyder, at vi sætter det vigtigste foran det mindre vigtige.

For det andet: når det ærede medlem bebrejder mig, at finansudvalget ikke havde fået tilstrækkeligt at vide — jeg har forøvrigt ikke hørt finansudvalget klage derover —, vil jeg svare det ærede medlem, at der er intet, der er foregået i dølgsmål; nationalbankens skrivelse er blevet offentliggjort, og alt, hvad der her er foregået, ligger i klar dag.

Forøvrigt vil jeg gerne i denne forbindelse have lov at understrege, at dette, at man her foreløbig i yderst beskedent omfang er begyndt at sælge obligationer i henhold til boligstøttelovgivningen, jo er noget normalt og noget, som man burde være begyndt på i stor udstrækning for længe siden, hvis ikke den ekstraordinære pengeopsugning over vor udenrigshandel havde været så stor. Det er derfor noget, som jeg længe har regnet med at man måtte komme ind på, når pengeopsugningen over udenrigshandelen efterhånden blev mindre.

Det er da soleklart, at når staten i øjeblikket gennem boligstøttelovgivningen er landets største kreditforening, så må dette også, hvis det ikke skal betyde en kritikløs udpumpning af pengene, normalt neutraliseres ved, at staten emitterer obligationer til finansiering af sine udlån ligesom andre kreditforeninger. Det skulle vi som sagt have gjort for længe siden, hvis ikke importoverskuddet ad anden vej havde opsuget så mange penge. Nu da dette er ved at blive mindre, må vi naturligvis ind på en mere normal finansiering.

Når det ærede medlem hr. H. C. Hansen omtalte vor bebudelse af en anvendelse af visse af Marshallkronerne, vil jeg gerne derom sige, at det er jo et led i det samme, som gjaldt med hensyn til byggelåne, nemlig at vi giver de vigtige ting en fortrinnsstilling fremfor de mindre vigtige.

Når det ærede medlem dernæst siger, at dette må så betyde, jeg husker ikke ud-

trykket, men en meget stærk kreditbegrænsning på andre områder, så beder jeg om, at man ikke overvurderer dette. Der er til dato solgt nogle ganske få millioner, jeg tror, det er 10, af disse boligstøtteobligationer, men det danske obligationsmarked omfatter ca. 8 milliarder kr., og den årlige tilgang er 200—300 mill. kr. eller mere, så det er jo ikke værd at overvurdere de tal, det her drejer sig om. Og selvom der nu også over denne ordning med Marshallkronerne skulle ske visse omplaceringer, idet der sker en række udlån til een side og måske sælges nogle obligationer til en anden side, må man heller ikke overvurdere dette i det samlede billede: obligationsinvesteringen i Danmark er ca. 5 milliarder kr.; skulle der komme udlån på 100 mill. kr. eller måske lidt mere på et år ad disse specielle veje, er det ikke noget, der vælter hele billedet, selvom det skulle opvejes af visse indskrænkninger andre steder. Jeg beder om, man ikke puster dette op til noget, som det ikke er.

Når også kommunerne er blevet nævnt i forbindelse med dette, skal jeg gerne tilføje, at regeringen har formået nationalbanken til at udvide den trækningsret, som den kommunale lånefond har i nationalbanken. Den var på 5 mill. kr., der ikke var udnyttet; den er nu udvidet til 12 mill. kr., hvortil kommer, at hypotekbanken på lånefondens vegne vil kunne vente nationalbankens medvirken til at få solgt en del obligationer, som den ligger med, således at der altså her er åbnet visse muligheder for kommunerne, hvortil kommer — som det vil fremgå af det lovforslag, regeringen forbereder —, at en del af de udlån af Marshallkronerne, som vi påtænker, indirekte vil kunne aflaste kommunerne hist og her.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen talte iøvrigt om vore eksport- og produktionsproblemer, og herom vil jeg gerne i forlængelse af det, jeg sagde ved fremlæggelsen, gøre enkelte bemærkninger.

Det er rigtigt, at det er regeringens tanke at optage visse forhandlinger med erhvervene om disse spørgsmål. Det er under forberedelse, men mine hyppige rejser til Paris har naturligvis gjort, at min andel i disse forberedelser trækker længere ud, end det i og for sig er ønskeligt.

Jeg kan til det ærede medlem hr. H. C. Hansen sige, at det dollarproblem, som han nævnte, er vi fuldt på det rene med. Jeg har søgt den orientering, jeg kunne få, da jeg var i Amerika i september, og det er netop tanken bl. a. at drøfte dette spørgsmål med erhvervene. Om man skal gå til